

ເປັນຫຍັງຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງກວດຂີ້ກະເທີ?

ທ່ານໝໍຂອງທ່ານ ຕ້ອງການເອົາຂີ້ກະເທີ (“phlegm”) ທີ່ທ່ານໄອອອກ ມາຈາກປອດຂອງທ່ານ. ຫ້ອງວິໄຈເຄາະ ຈະວິຈັຍຊອກຫາເຊື້ອ ໂຣຄປອດເຫ້ງ.

ການກວດຈາກຂີ້ກະເທີຂອງທ່ານ ເປັນ ວິທີທາງທີ່ດີທີ່ສຸດ ໃນການຊອກຫາ. ຖ້າວ່າທ່ານມີເຊື້ອ ໂຣຄປອດເຫ້ງ. ການ ກວດຂີ້ກະເທີເປັນສິ່ງທີ່ດີສຸດເພື່ອຈະ ໄດ້ຮູ້ ວ່າຢາບັນທຳງານໄດ້ຜົນດີມຽນໃດ.

ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ວ່າການກວດຖືກຕ້ອງທີ່ສຸດ. ທ່ານຕ້ອງໄອອອກຈາກອ່າງໃນສ່ວນເລິກ ຂອງປອດ. ຂີ້ກະເທີຈາກປອດ ຕາມປົກກະຕິແລ້ວຈະເຂັ້ມແລະໜຽວ. ນ້ຳລາຍຈາກປາກທ່ານແຫຼວແລະບໍ່ໜຽວມັນ ບໍ່ແມ່ນຂີ້ກະເທີ ບໍ່ໃຫ້ເກັບເອົາ.

ໝາຍເຫດ: ຖ້າທ່ານບໍ່ສາມາດຈະ ໄອເອົາຂີ້ເທື່ອອອກມາໄດ້, ໃຫ້ ພຍາຍາມ ຈາຍໃຈເອົາອາຍນ້ຳຮ້ອນ ຈາກອ່າງອາບນ້ຳ, ຫ້ອງອາບນ້ຳ ຫຼືຈາກໂອ່ງນ້ຳຮ້ອນ.

ການເອົາຂີ້ກະເທີເພື່ອໄປກວດ

ທ່ານໝໍ ຫຼື ນາງພຍາບານຈະເອົາຖົງຢາງ ໃຫ້ທ່ານສຳຮັບການເອົາຂີ້ກະເທີນີ້. ຂັ້ນຕອນ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນຂັ້ນຕອນທີ່ຄວນຈະເອົາໃຈໃສ່:

1. ຈອກນັ້ນແມ່ນສະອາດ, ຫ້າມເບີດ ຈົນກະທັ້ງຈະໃຊ້.
2. ຕອນເຊົ້າເມື່ອທ່ານເຕີນຂຶ້ນມາ (ກ່ອນກິນແລະຫຼີເດິມ), ຕູ້ເຂັ້ມແລະລ້າງປາກ ຂອງທ່ານດ້ວຍນ້ຳ. ຫ້າມລ້າງປາກດ້ວຍນ້ຳຢາສຳຮັບລ້າງປາກ.
3. ຖ້າເປັນໄປໄດ້, ອອກຂ້າງນອກ ຫຼື ເບີດປ້ອງຢ້ຽມກ່ອນຈະເອົາຂີ້ກະເທີໄປກວດ. ການເຮັດ ເຊັ່ນນີ້ແມ່ນເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຄົນຕິດພຍາດປອດເຫ້ງໃນເວລາທ່ານໄອ.
4. ຫາຍໃຈເຂົ້າເລິກແລະກັ້ນໄວ້ 5 ວິນາທີ. ຫາຍໃຈອອກຊ້າໆ. ຫາຍໃຈເຂົ້າເລິກໆອີກຄັ້ງ ແລະໄອອອກແຮງຈົນກະທັ້ງມີຂີ້ກະເທີອອກມາໃນປາກຂອງທ່ານ.
5. ຖິ້ມຂີ້ກະເທີໃສ່ໃນຈອກຢາງ.
6. ເຮັດເຊັ່ນນີ້ຈົນກະທັ້ງຂີ້ກະເທີເຖິງເສັ້ນອິດໝາຍ 5 ml (ຫຼືຫຼາຍກວ່າ) ທີ່ໝາຍຢູ່ໃນຈອກ ຢາງ. ໃຫ້ໄດ້ຂີ້ກະເທີ ປະມານ 1 ນິ້ງບວ່ງຊາ.
7. ອັດຝາຈອກໃຫ້ແໜ້ງ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມັນຮົ່ວ.
8. ລ້າງທາງໃນແລະນອກຈອກແລະເຊັດໃຫ້ມັນແຫ້ງ.
9. ຂຽນວັນທີ ທີ່ທ່ານເອົາຂີ້ກະເທີນັ້ນ.
10. ເອົາຈອກໃສ່ກ່ອງຫຼືຖົງຢາງ ທີ່ນາງພຍາບານໃຫ້ໄວ້ກັບທ່ານນັ້ນ.
11. ເອົາຈອກນັ້ນໃຫ້ກັບນາງພຍາບານທີ່ຄລິນິກ. ທ່ານຈະເອົາຈອກນັ້ນໄວ້ໃນຕູ້ເຢັນຄ້າງ ຄືນໄວ້ໄດ້ຖ້າຫາກວ່າຈຳເປັນ. ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ໃສ່ໃນຕູ້ນ້ຳເຂງ ຫຼືຫ້ອງທີ່ມີອຸນຫະພູມສູງ.



Tuberculosis Prevention and Control Program
P.O. Box 64975
St. Paul, MN 55164-0975
651-201-5414
1-877-676-5414
www.health.state.mn.us/tb